

Sprawozdanie z Warsztatów dostępności AA

w Porszewicach w dniach 24-26.03.23

24.03.23 Mityng AA

Zbyszek podzielił się historią swojego życia. Opowiedział o swoim doświadczeniu w zakresie niepełnosprawności (jest bez nóg), jak trafił na pierwszy mityng, który był w budynku z windą. Brak bariery architektonicznej pomógł w podjęciu decyzji o pójściu na swój pierwszy mityng. Mówił jak ważne jest rzetelne oznaczanie w spisie mityngów dostępności dla osób niepełnosprawnych. Mówił o Zlocie Radości, gdzie ścieżki były polne, z korzeniami i nie bardzo mógł korzystać ze stołówki, z dostępu do terenu. Ważne są toalety dostosowane dla osób na wózkach.

Adam opowiedział jak przekazał książkę Anonimowi Alkoholicy dla córki człowieka pijącego głuchego z propozycją, aby przeczytała potrzebującemu pomocy. Mówił o podjęciu przez jego grupę macierzystą decyzji o powołaniu służby witającego, aby osoby niepełnosprawnym pomoc przekroczyć wysoki próg.

Jurek zapytał o sposoby pomocy. Czasem wystarczy taśma ostrzegawcza, aby oznaczyć elementy wystające.

Karolina z Poznania mówiła, że chodzi o pieniądze. Jest opór związany z koniecznością dostosowywania miejsc dla niepełnosprawnych.

Włodek mówił, że dojrzałe społeczeństwo to takie które troszczy się o osoby z niepełnosprawnościami. Wspólnota chyba już też dojrzała do edukacji w tym zakresie.

Paweł mówi, że nie uda się dostosować wszystkich miejsc dla niepełnosprawnych, ale warto zacząć edukację i rozmowy w tym zakresie.

Zbyszek przypomina, że dostępność to nie tylko podjazdy, to też toaleta dostosowana dla potrzeb osób z różnymi niepełnosprawnościami. Osoby niepełnosprawne jednak też powinny zgłaszać, mówić o kłopotach z dostępnością, aby osoby sprawne mogły uświadomić sobie zakres i wagę zagadnienia.

25.03.2023

PANEL

Powitanie uczestników warsztatów.

Waldek z zespołu powierniczego ds dostępności powitał uczestników i tłumaczy języka migowego. Omówił plan warsztatów. Przedstawił krótko historię czteroletnich zabiegów w celu powstania poradnika dostępności.

Karolina z zespołu powierniczego ds dostępności, wcześniej działała w zespole ds głuchych, przedstawiła przewodnik, jako w większości przetłumaczony ze Wspólnoty Brytyjskiej. W poradniku są wskazówki jak zwracać i jak nie zwracać się do osób z niepełnosprawnościami. Rodzaje dostępności o jakich powinniśmy pamiętać: architektoniczna, cyfrowa, informacyjno-komunikacyjna (literatura, mityngi aa, spotkania informacyjne). Na stronie aa można wyszukiwać mityngi z kryterium dostępności. Powstaje pomysł rozpoczęcia działań we wspólnocie, aby powoływać zespoły regionalne, intergrupowe ds. dostępności w celu rozeznania potrzeb, dokonywać wyboru chętnych do pracy w zespole z osób które same mają problem z dostępnością i ustalenie priorytetów działania, preliminarz ewentualnych wydatków, finanse na rozszerzanie dostępności i istotne działanie: informacyjno-edukacyjne.

Przekładowe działania zespołu dostępności: ankiety, wolontariusze do pomocy, skupienie na pojedynczym projekcie dostępności, inne. Karolina wspomniała o zachowaniach w stosunkach z osobami niepełnosprawnymi, często nie wiemy jak się zachować, aby nie urazić.

Niesienie posłania do osób głuchych. Karolina mówiła, że w poradniku są wskazówki jak się zachowywać w stosunku do osób głuchych. Omówiła zagadnienie osób niedosłyszących, pisanie na kartce, wyraźne mówienie i inne ujęte w przewodniku.

W przewodniku są podpowiedzi jak organizować wydarzenia aa, konferencje. Karolina omówiła kolejne zagadnienie dotyczące osób z niepełnosprawnościami ruchowymi i z chorobami przewlekłymi. Omówiła niesienie posłania do alkoholików starszych wiekiem, niepełnosprawnych, samotnie wychowujących dzieci.

W przewodniku zamieszczono informacje o katalogu materiałów pomocnych przy zagadnieniach dostępności : płyty CD, DVD, audiobook (przyszłość), ilustrowana literatura, wydania z dużą czcionką, ulotki w języku PJM na stronie internetowej, linki do materiałów źródłowych w języku angielskim. Na końcu Przewodnika jest ankieta pomocna przy wyszukiwaniu zagadnień.

Eunika tłumacz języka migowego, przedstawiła swoją współpracę ze Wspólnotą aa. Powiedziała o bardzo małej ilości profesjonalnych tłumaczy. Opowiedziała o konieczności przełamywania własnych lęków w kontaktach z osobami głuchymi. Warto być miłymi w pierwszym kontakcie. Opowiedziała o pomocy alkoholików w przenosinach stowarzyszenia osób głuchych, któremu przewodniczy, o rozwoju wzajemnej współpracy, wzajemnej pomocy.

Warto do głuchych mówić (pisać sms inne sposoby) wprost. Opowiedziała, że świat głuchych nie jest cichym, jest różnorodnym. Przedstawiła sposób przywoływania osób głuchych poprzez klepanie wyłącznie w ramię i czego nie robić.

PANEL

Doświadczenia osobiste osób z niepełnosprawnościami

Zbyszek na wózku mówił o tym, że wszystko się zmienia, że Wspólnota pewnie też się będzie zmieniać w kierunku dostosowywania dla osób mniej sprawnych. Opowiedział jak był na warsztatach, które nie były dostosowane i nie potrafił skupić się na treści, gdyż uciążliwości zabierały mu spokój.

Krystyna, na wózku i o kulach. Od 1992 r. we wspólnocie, wiele schorzeń. Opowiedziała o swoich doświadczeniach, o radości gdy mogła uczestniczyć w życiu wspólnoty lecz wyłącznie z pomocą innych alkoholików. Działa w służbie skarbnika.

Bartek AA, słabosłyszący, opowiedział swoją historię, jaką radość ma gdy może rozumieć wypowiedzi dzięki tłumaczom języka migowego lub napisom. Korzysta z mityngów online, pełni służbę na mityngu, korzysta z mityngów gdzie jest tłumacz migowy.

Janusz AA, niewidzący opowiedział o swoich doświadczeniach, jak trudno korzystać z mityngów, jak trudno służyć osobom niewidzącym. Przełamał swoje opory i nauczył się na pamięć teksty aa i może prowadzić mityng. Krępuje się prosić o pomoc, ale przełamuje swoje lęki.

Łukasz AA, NA, po amputacji nogi jako konsekwencje picia i brania. Opowiedział jak wszedł na program, jak otrzymywał pomoc od innych alkoholików. Pełni służbę mandatariusza, działa w biuletynie Nadzieja. Mówił o trudnościach, gdy chciał skorzystać z prysznicza, toalety.

Rodzice z dziećmi, te problemy przedstawiła **Ania**, korzystająca z mityngów, gdzie w trakcie jest zapewniona opieka w sali obok.

Lukasz, na wózku, opowiedział o swoich oporach w korzystaniu z aa, we wspólnocie od 2010r. Mówił, że kiedyś bardzo mało było możliwości, teraz jest coraz lepiej. Najważniejsza jest toaleta, której brak odbiera możliwość swobodnego korzystania z mityngu lub innych form działania aa. Niepełnosprawni sami też muszą mówić że coś potrzebują, zadzwonić, pytać.

PANEL

Kolejna prowadząca panel opowiedziała o nowej ulotce:

Dostęp do aa na podstawie doświadczeń osób niepełnosprawnych, jako ciekawa forma informacji o aa.

Padło słowo elastyczność, jako nowa postawa w aa.
Pytania i doświadczenia:

- Czy wnoszenie osób na wózkach to dobre rozwiązanie? Nie bardzo.
- Czy osoby niepełnosprawne sponsorują? Tak

Mowa była o wykluczeniu komunikacyjnym, o depresji, o chorobach psychicznych, o tikach, o analfabetyzmie, o trudności w korzystaniu z Internetu, o chorobie dwubiegunowej, że mało jest oznaczeń mityngów dostępnych w pełni dla niepełnosprawnych (parking, winda, podjazd, toaleta). Mityng wyjazdowy do osób, które nie są mobilne, jako kolejna forma działania.

Beata podzieliła się spostrzeżeniami z Niemiec, że jest tam dużo udogodnień dla niepełnosprawnych, że informacja publiczna jest rozbudowana. Co zrobić żeby zainteresować bardziej członków wspólnoty tematem dostępności: trzeba mówić, drażyć na intergrupach, regionach.

PANEL

Kolejny panel z **Normą z Teksasu** w zakresie powoływania zespołów dostępności. Jest w aa od 1993r. Podzieliła się swoją historią jak tworzyła się grupa z dostępem dla osób głuchych. Opowiedziała o konieczności zapewnienia finansowania tłumaczy, dla których jest to praca. Dlatego grupa w Teksasie ma menadżera, sekretarza, skarbnika. Nadszedł czas pytania osób głuchych, na

który mityng aa osoba głuchych chciała pójść i tam był kierowany tłumacz. Zaczęliśmy zadawać pytania, która służba jest nam potrzebna, i za tym musiało iść finansowanie. Zauważyła, że wprowadzenie osób głuchych na mityngi aa, spowodowało integrację dwukierunkową. Dostępność stała się częścią działania naszej Wspólnoty.

Swoim doświadczeniem podzielił się również **Deve z Teksasu**. Jestem alkoholikiem niewidomym, byłem domatorem, bo coraz bardziej uciekałem w picie. Rosła ilość kłótni, aż w końcu musiałem stanąć wobec decyzji czy jestem alkoholikiem. Teraz coraz częściej wychodzę na zewnątrz, praca, spotkania towarzyskie, spotkania aa. Udzielam się w służbach, sponsoruje i zacząłem interesować się poziomem dostępności do AA dla osób z ograniczeniami. Poznałem też ludzi, którzy byli głusi i mieli dużo trudności z odnalezieniem się. Zaczęliśmy tworzyć fundusz dla zapewnienia tłumaczy języka migowego. Dzięki temu rozwinęła się Wspólnota aa, powiększyła się o osoby głuche, i otworzyło to drogę do kolejnych działań na rzecz osób niepełnosprawnych w aa.

Norma opisuje jak rozszerzał się zakres dostępności do ruchu aa, dzięki zwiększaniu świadomości wśród członków ruchu jak i poza aa. Można zadać sobie filozoficzne pytanie, kiedy na mityngu aa jest dwóch alkoholików słyszących a 8 niesłyszących, kto jest niepełnosprawny, kto jest mniejszością?

Zaczęliśmy tłumaczyć książkę AA na język rdzennych Amerykanów. Zaczęliśmy szkolić tłumaczy ze słownictwa aa, tak aby mogli dokładnie przekazywać przesłanie aa, kroki, tradycje, koncepcje. Czas popatrzeć czy w moim otoczeniu nie ma kogoś potrzebującego, czy może jednak nie chcę tego widzieć.

Norma mówiła, że konieczna jest współpraca z profesjonalistami w celu zwiększenia dostępności.

Padło pytanie , czy sponsorujesz osoby głuche. Tak, po to by osoby głuche mogły dalej to przekazywać i tak się dzieje. Dodatkowo nagraliśmy przekazywanie kroków z tłumaczeniem na język migowy i zamieściliśmy to na necie. Zmieniło się nastawienie osób bez niepełnosprawności co do postrzegania osób np. głuchych. Na naszej stronie istnieje formularz do rezerwacji tłumacza języka migowego na mityng.

Czy w stanach ustawowo zmieniło się nastawienie do osób głuchych? Rozpoczęło się to od konfliktu, gdy nie zatrudniono na stanowisku rektora osoby głuchej, która posiadała wszelkie wymagane kompetencje. Dodatkowo Norma mówi, że sądy w stanach kierują osoby z wyrokami za picie, do aa. Finansowanie tłumaczy odbywa się z pieniędzy grup, według sumienia grupy. Norma zachęca do podjęcia wysiłku na nowej płaszczyźnie aa, dla dobra poszczególnych ludzi z problemem alkoholowym. Alleluja i do przodu.

PANEL

Padła propozycja, aby kolejny Region przygotował warsztaty dostępności w przyszłym roku lub kolejnym.

Przy poszukiwaniu ośrodka na kolejne warsztaty dostępności warto sprawdzić wpis ośrodka do rejestru ośrodków rehabilitacyjnych, co gwarantuje dostosowanie pomieszczeń do potrzeb osób niepełnosprawnych.

26.03.2023

PANEL

Jak informować o dostępności do aa na zewnątrz

Panel prowadziła **Iza**, Delegat Narodowy AA. Przedstawiła pokrótce swoje doświadczenia związane z informacją publiczną i pracą z niepełnosprawnymi. Mówiła o odczuciu społecznym alkoholizmu, o tym że jednym z ważniejszych aspektów życia we wspólnocie jest wychodzenie z informacją o rozwiązaniu do profesjonalistów: Policja na różnych szczeblach, Kuratorzy Sądowi, Straż Miejska, uniwersytet medyczny, ratownicy medyczni. Można pójść do PFRON, do PZG. Udało się nam dotrzeć do środowiska głuchych przez duszpasterza osób głuchych. Środowisko osób głuchych jest hermetyczne, trudno dotrzeć, zdobyć zaufanie. Docieramy do DPS-ów, do bezdomnych.

Jak mówimy do profesjonalistów? Mamy przygotowaną prezentację, mówimy kim jesteśmy, przedstawiamy się jako osoba uzależniona od alkoholu, trzeźwieje od ilu lat, mówimy o zasadzie anonimowości, nie ujawniamy wizerunku i danych osobowych.

Kim jesteśmy - najlepiej to zrobić na podstawie preambuły aa. Opowiadamy o kontaktach z organizacjami spoza aa i że nie łączymy się z nikim. Mówimy z czego się utrzymujemy. Mówimy jaki jest nasz główna cel - niesienie posłania cierpiącemu alkoholikowi. Mówimy też krótko o historii aa, aby pokazać, że jesteśmy poważnymi partnerami.

Wyjaśniamy też pojęcia aa: mityng, zamknięty, otwarty, sponsor, spiker... Mówimy też jakie zmiany następują w nas w aa, krótko o programie, w kilku zdaniach streszczenie kroków. Potem krótko o tradycjach, w zależności od zainteresowania sali. Mówimy o liczbach, ile osób, ile grup, skąd docierają osoby do aa, jaki jest przeciętny wiek osób we wspólnocie na wykresie, wykres okresu abstynencji, a dane ustalone z ankiety: aa w liczbach.

Po tej prezentacji przechodzimy do Historii Osobistej, która jest często najważniejszym elementem spotkania. Inaczej jest na spotkaniach z duchownymi, gdzie mówimy o rozwiązaniu. Mówimy też krótko o literaturze, ulotkach, WK, 12/12, ale też ważna pozycja: Życie w Trzeźwości. Informujemy o PIK, o kontakcie oraz o wspólnocie alanon.

Jak informować o dostępności? Iza proponuje, aby wpleść w prezentację informację o dostępności (pokazać zdjęcia sal mityngowych, przedstawić kilka aspektów dostępności).

Inne pomysły: Może warto zrobić w aa ankietę na temat niepełnosprawności, aby oszacować skalę i móc to przedstawić na zewnątrz. Trzeba mówić o dostępności, nawet jeśli nie każdemu będzie się to podobać.

Po prezentacji odbyło się dzielenie doświadczeniami.

Warto mówić o dostępności, warto angażować się w działania aa. Warto organizować mityngi migane. Warto wybierać ośrodki dostępne dla niepełnosprawnych, aby osoby mogły samodzielnie dostać się na spotkania. Potwierdza się, że historie osobiste spikerów są ważne, szczególnie osób głuchych dla głuchych, gdyż łatwiej o utożsamienie. Czasem warto brać udział w wydarzeniach organizowanych przez inne organizacje, aby przekazać informację o aa i o rozwiązaniu.

Na YouTube jest film o skuteczności aa, stworzony przez naukowców bez udziału aa.

Eunika, tłumacz języka migowego wskazuje, że PZG i inne centralne organizacje to archaizmy, są stowarzyszenia i inne organizacje, które posiadają ośrodki dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych. Trzeba sprawdzać wpis ośrodka do rejestru ośrodków dostosowanych dla osób niepełnosprawnych.

Notował Marcin

Sekretarz Regionu Bałtyckiego AA